

Quantum collectas festinant cernere formas.

Verum templa Dea gradiens superaverat Hero.

Grati vidam faciem fulgenti lumine crispans.

Candida ceu niveis exortu, Delia, malis.

Purpureus niveas lambebat circulus oras

Summus utraq; genis; bicolor Rosa qualis obita est.

Natiâ calyce. Et jures spectator ab illâ

Membratim lucere rosis viridaria plenis.

Tantum olli teneros artus rubor aptus habebat.

Candidulam gressu tunicam quatiente puellâ.

Ipsa etiam roseo vestigia flore nitebant.

Corpore de toto Charitum vaga turba fluebat.

Quas vetus internas divisit fabula mendax.

Ridenti Charitas centum fundebat ocello

Hero, digna sacris Cytherea inventa sacerdos.

Hero virgineas longè progressa catervas,

Altera est ipsa Venus, diâq; antistite digna.

At juvenum teneras subiit nova flamma medullas.

Conjugio cupière Herus felice potiri.

Sic quacunq; pedem bene in exstructâ admovebat.

Seclanteis oculos, animosq; et corda trahebat.

Miratusq; aliquis juvenum sic ore locutus.

Spartam equidem vidi, clara Lacedaemonis urbem.

Gloria ubi oppositas maclat certamine formas.

Verum tale decus numquam spectasse recordor

Mente simul teneroq; annorum nobile flore.

Fortè una est Charitum Veneri modo facta sacerdos.

Deficior spectando oculis, mens nulla videntem

Se saturare potest. Mortem pro nocte paciscar.

Non ego me superis aequali vivere caelo

Malim, ac conjugio felice potirier Herus.

Sin vero, et non est Veneris tangenda sacerdos.

Tale voles, Cytherea, toris decus addere nostris.

Talia quisq; virum, tacito secum igne, voluit.

A A

Kubas